

Так явно світ тобі належать став,  
що, вражений дарованим багатством  
оцього дня, відчув, як святотатство:  
блукати лісом, йти межі отав,  
топтати ряст, аби спізнати в зорі  
наближення своїх гріховних прав.  
Рушай вперед. І добротою хворий,  
розтань росю димною між трав.